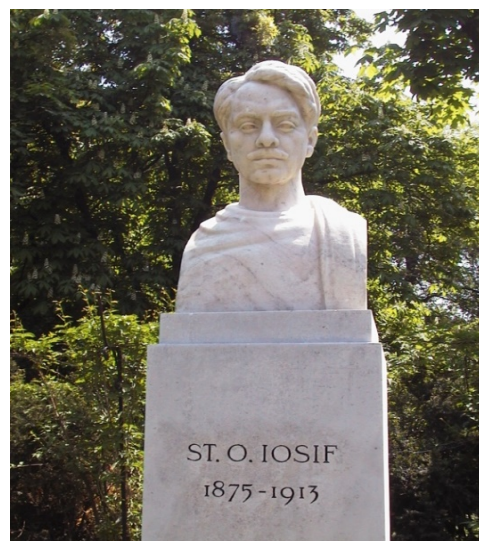

Denumire oficială	VASILE ALECSANDRI
Categorie	Bust
Localizare	44°26'12.5"N 26°05'21.2"E
	Grădina Cișmigiu(Rotonda Scriitorilor)
	Parc
Edificare	Theodor Burcă
	Sculptor
Anul realizării	
Anul amplasării	1943
Anul reabilitării	
Cod LMI	B-III-m-B-20032
Cod DGAPMFP	1036
Tip de proprietate	Disp. Primar General nr. 1685/1999
Stare de conservare	bust - murdărie și atac biologic soclu - atac biologic, scurgeri de murdărie;

Descriere tehnică

Dimensiuni: statuie: 0.92 m, soclu: 2,40 m

Material: statuie: marmură de Rușchița, soclu: piatră de Câmpulung

Pe fațada soclului este inscripționat: VASILE ALECSANDRI 1819-1890

Despre autor

Realizat de Theodor Burcă (1889 - 1950) sculptor monumentalist român. A studiat la Școala de Arte Frumoase din București avându-i profesori pe Vladimir Hegel și Dimitrie Paciurea. Și-a continuat studiile la Școala de Arte Decorative din Viena și la Academia „Julian” din Paris între 1910 și 1913. Din 1934 a fost conservator și custode al Pinacotecii Municipale București. Autor al unor monumente închinare eroilor români din Primul Război Mondial, Teodor Burcă a creat și portretele unor personalități ale literaturii române.

Ambientale

2 spoturi încastrate în față

Istoric/poveste

Statuia îl reprezintă pe Vasile Alecsandri (21 iulie 1821 – 22 august 1890), poet, dramaturg și om politic român. Contemporanii săi, participanți la ședințele Junimii, și-l aminteau pe Vasile Alecsandri făcându-și intrarea aristocratic. Strângea cu o politețe exagerată și rece mâna lui Titu Maiorescu și a lui Iacob Negruzzi, care se grăbeau să îi împingă fotoliul, și apoi saluta global și cu dignitate restul audienței ridicată respectuos în picioare - ne povestește George Călinescu.

Fiu al unui boier moldovean, care agonisise o avere frumoasă și urcase din dregătorie în dregătorie până la rangul de vornic, Vasile Alecsandri s-a născut în 1821. A primit o educație temeinică, întâi în țară, unde a fost coleg cu Mihail Kogălniceanu, apoi la Paris unde și-a luat bacalaureatul în litere. Întors în țară, a participat la mișcarea culturală a vremii. A fost colaborator al revistei „Dacia Literară” și redactor la „Propășirea”, dar și membru în directoratul Teatrului Național.

Deși iubea traiul tihnit și confortul conacului de la Mircești și disprețuia politica, nu a prețuit să se alăture revoluționarilor de la 1848, în lupta lor pentru împlinirea idealului național. Vasile Alecsandri a fost cel care a redactat petiția în 16 puncte adresată domnitorului Mihail Sturdza. După înfrângerea revoluției s-a exilat la Paris. În perioada exilului și după întoarcerea în Moldova, a militat activ pentru Unirea Principatelor. Între anii 1852 - 1853 a editat două culegeri de poezii populare românești, Poezii populare ale românilor, iar în anul 1855 a scos revista „România Literară”.

Activitatea politică a lui Alecsandri este legată îndeosebi de Unirea Principatelor Române și a fost influențată de prietenia cu Alexandru Ioan Cuza. A fost deputat și ministru de externe, iar între 1885 și 1890 a fost Ministru al României la Paris. A călătorit mult în Franța, Anglia, Italia, folosindu-și talentul diplomatic în cancelariile marilor puteri europene, pentru recunoașterea Unirii celor două Țări Române.

Între anii 1860 și 1890 notorietatea lui Alecsandri a ajuns la apogeu, fiind considerat scriitorul reprezentativ al țării. În anul 1878, creația sa Cântecul Gintei Latine a fost premiată în Franța, în cadrul mișcării Felibri de la Montpellier, aceasta fiind prima distincție străină primită de un scriitor român.

Istoricul literar Paul Cornea ne spune că Vasile Alecsandri a avut ca poet marele merit de a fi intuit în folclor o sursă de regenerare a lirismului. Pastelurile au reprezentat lucrarea maturității sale artistice, de la el cuvântul devenind termen generic pentru poezia descriptivă.

În dramaturgie ne-a lăsat cunoscutele comedii Iași în Carnaval, Cucoana Chirița în Iași și Cucoana Chirița în provincie, ori tragedii remarcabile ca Ovidiu sau Fântâna Blanduziei, scrise spre sfârșitul vieții.

Așa cum sublinia Titu Maiorescu, Vasile Alecsandri trebuie judecat în relație cu timpul său și în totalitatea acțiunilor sale: el rămâne scriitorul reprezentativ al românilor în perioada organizării moderne a statului și a primei definiții organice a conceptului de națiune, ca sinteză între naționalitate și europenism.